

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13094/2024
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП Информатика Нови Сад, чији је пуномоћник Ива Јакшић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужиоца ЈКП „Новосадска топлана“ Нови Сад, чији је пуномоћник Синиша Љубичић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Сувачар адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8986/2020 од 19.12.2023. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 8986/2020 од 19.12.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

ОДБИЈА СЕ захтев умешача на страни тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7083/2019 од 08.10.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац повукао тужбу у делу којим потражује законску затезну камату у износу од 8.855,30 динара. Ставом другим изреке, решење о извршењу јавног извршитеља за подручје Вишег суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду Весне Буха Иивк. 260/19 од 25.04.2019. године је укинута, ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац предложио да суд донесе пресуду којом ће обавезати туженог да тужиоцу исплати главни дуг у износу од 26.762,36 динара са законском затезном каматом почев од 17.04.2019. године као дана подношења предлога за извршење па до коначне исплате, трошкове извршног поступка у износу од 18.654,19 динара и трошкове парничног поступка колико буду изнели. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати 28.216,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 8986/2020 од 19.12.2023. године, ставом првим изреке, жалба умешача је одбачена. Ставом другим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 7083/2019 од

18.10.2020. године преиначена тако што је делимично усвојен прецизирани тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати главни дуг у износу од 26.762,36 динара са законском затезном каматом почев од 17.04.2019. године као дана подношења предлога за извршење па до коначне исплате, трошкове извршног поступка у износу од 13.766,00 динара и трошкове парничног поступка у износу од 17.970,00 динара, док је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка одбијен а жалба тужиоца у преосталом делу одбијена и првостепена пресуда у побијаном а непреиначеном делу потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да умешачу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 13.500,00 динара а ставом четвртим обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 14.970,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, позивајући се на одредбу члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и погрешног и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одговор на ревизију је поднео и умешач.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 17.08.2019. године у којој је означио вредност дуга у износу од 26.762,36 динара и затезну камату у износу од 8.855,30 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Преиначење првостепене пресуде није од утицаја на одлучивање у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је посебном одредбом закона (члан 479. став 6. Закона о парничном поступку) искључено право на изјављивање ревизије, па посебно правило искључује примену општег правила о дозвољености ревизије.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови тужиоца и умешача на страни тужиоца на име састава одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је овај суд њихове

захтеве одбио на основу члана 153. став 1. и 165.б став1. ЗПП и одлучио као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић